

AGOVERN

Govern.- Forma política segons la qual un estat és governat.

Catalunya.- Un estat que no és governat.

Polítics catalans.- Dos sacs de cretins. Uns parlen d'independència i els altres hi van en contra.

Anorèxia.- Falta de ganes de menjar. Falta de vergonya. Falta de capacitats intel·lectuals i morals.

Ambició.- Fenomen que substitueix les cèl·lules naturals dels essers vius, en virus de poder.

Pactes.- Incapacitat neurològica dels polítics catalans per aconseguir el que demanen els seus votants.

Vergonya.- Reacció al·lèrgica en quan et veus un polític català de cara... o de cul.

Ambècils, Adiotres, Asgraciats... i altres Atributs Agramaticals que surten de l'ànima en veure el projecte de país que fan els responsables del país.- Dislèxia provocada pels cretins que volen manar un poble.

A la merda. Desig col·lectiu (si no ets d'un partit) dels catalans cap a on han d'anar els seus representants.

Alabado sea Dios.- Oració de l'extrema dreta espanyola veient els nostres polítics independentistes.

ÚLTIMA HORA

SOL I SANGRIA

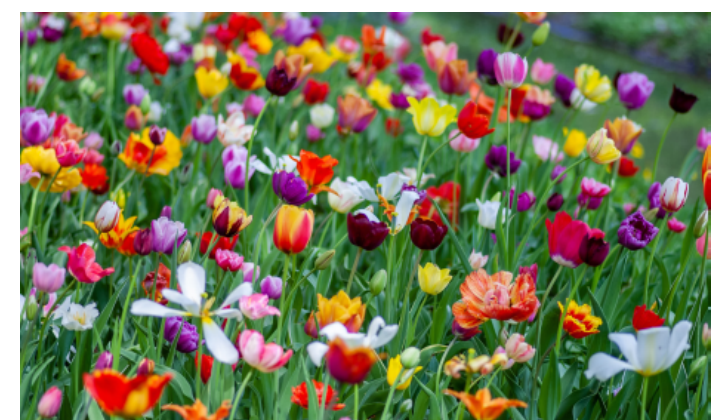

Segueix la pandèmia, els hospitals en alerta, la vacunació va regular, els Erte continuen, a Catalunya seguim sense govern però amb molta vergonya acumulada, els nostres polítics es comporten com veïns de cases protegides que comparteixen cinc metres de pati amb un arbre mort al centre i de qui tots volen fer-ne estelles. Torna la dreta en la seva versió més dramàtica. Manaran a Europa abans el

nen no ens faci la primera comunió. Hi hauran morts, detinguts, segrestats, torturats... No falta gaire.

Però nosaltres estem contents. Ha arribat la primavera. Fa sol, fa caloreta. Els governs preparen la temporada turística i ens diuen que ja no cal la quarantena. Podem anar al bar de sota casa i prendre una cervesa ben freda amb olives i patates. Trobarem als

veïns, als fills dels veïns, als gossos insuportables dels veïns i compartirem una tapa i unes lamentacions que ja no semblen tenir sentit, ara ja estem a la terrassa. Déu ha ressuscitat. O no, ens importa un cogombre. Això és vida. Ja ho diu la dita, menjar i beure, posar i treure. Tenim tot el que volem. Tenim la felicitat

a l'abast de la mà.

No hi ha res com el sol de la primavera i l'alcohol barrejat amb gel per oblidar la miserable condició humana. El sol embriaga igual que l'alcohol i Espanya és un país de sol i sangria.

D'aquí a uns mesos, tornaran els núvols, la humitat i el fred, la Caixa ens reclamarà la darrera factura impagada. Ostia! Estàvem de vacances.

